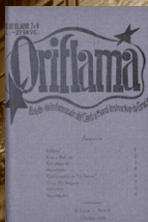

Número 100
Febrer 2015

Or i Flama

Núm. 100

Revista d' El Centre Moral i Instructiu de Gràcia

Or i Flama

Direcció: David Gallach

Maquetació: Josep Aquilina

Correcció ortogràfica: Marta Bayo

Redacció:

- Marta Bayo
- Mercè Herrera
- Daniel Mejías
- Glòria Soto

Col·laboradors en aquest número:

- Joan Guinart	- M ^a Carme Blanch
- Muntsa Farré	- Rosa Alcober
- Carlos Pablos	- Guillem Espriu
- Eduard Saboya	- Marta Mulet
- Josep Aquilina	- Jordi Galín
- Anna Jaureguizar	- Marta Mulet
- Adriana Vidal	- Carla Carbonell
- Núria Bosch	- Joan Galceran
- Francesc Cid	- Josep Antoni
- Esteve Camps	Torralba
- Salvador Casals	- Antoni Fàbrega
- Ramon Botet	- Octavi Formatjer
- Elisa Fernández	- Jordi Galín

Fotografies:

- Arxiu Històric d'El Centre

Dipòsit legal: B-31748-2011

El Centre Moral i Instructiu de Gràcia i la direcció de l'Or i Flama no es fan responsables dels continguts i les opinions manifestades pels redactors i col·laboradors de la publicació.

Editorial

Carlos Pablos

L' 1 de gener de 1924 neix l' **Orifloma** i es tria aquest nom degut a la simbologia que té. Es tractava d'un estàndard que guiava a reis i monjos, i fent un paral·lelisme així ha estat, ja que ha guiat a la nostre Entitat en un llarg camí. La nostre revista ha estat el nostre butlletí, el nostre portaveu, la història llarga d'una Entitat amb garantia de futur.

I ara celebrem aquest número "100" d'aquesta nova època i molts de vosaltres pensareu perquè celebrar aquest número. Doncs perquè val la pena recordar el que tenim i com sempre, recordar la nostre història.

Volem celebrar que tenim bona salut, que la nostre revista té més de noranta anys. En molts moments ha patit alts i baixos, però sempre, com l'au fènix, ha sortit i ha tornat a ser el que era.

En aquest número cent volem introduir canvis: una nova maquetació i l'aparició del color a les nostres pàgines.

Vull felicitar al'actual equip de l'Or i Flama, però vull que aquesta felicitació es faci extensiva a tota la gent que ha fet possible l'avui de la nostra revista. Felicitats a tothom per fer-ho possible i gràcies per fer que la nostre Entitat continuï en aquest llarg camí.

Moltes, moltes felicitats.

Carlos Pablos - President d'El Centre

Pa artesanal
Dietètic
Règim
Ciabatta
Fibres
Pans especials

Travessera de Gràcia, 210
Tlf. 93 213 51 63 Mov. 652 866 900
08012 Barcelona

Pastisseria
Reposteria
Pizzes variades
Canapés
Pastes de te
Figures de pa

Carta del Director

Un centenar de sensacions, emocions i cultura

La nostra estimada revista Or i Flama arriba al seu número 100. Com a director d'aquesta publicació, em fa una especial il·lusió celebrar amb tots els socis aquesta data tant significativa. Amb els temps que corren, no és una tasca fàcil mantenir una publicació en paper durant tants anys i fer-la sortir al carrer puntualment. Per tot això, trobo que tots els que sentim l'Or i Flama com una part de nosaltres, hem d'estar d'enhorabona.

L'any 2010 el Consell Directiu d'El Centre em va proposar assumir la direcció de la revista i des d'aleshores ja han passat 5 anys. Ha estat un període intens, ple de canvis a nivell de la publicació, com a entitat cultural i hem viscut un panorama social i econòmic molt intens. Els canvis que hem fet al llarg d'aquest període sempre han tingut una base molt sòlida: no perdre mai el caràcter i la funció de la revista. Ara engegarem una nova etapa amb un nou disseny i el color com a protagonista, un fet que ens permetrà fer un salt qualitatiu a nivell d'imatge.

David Gallach

Redactar l'Or i Flama vol dir fer cultura i apostar per ella com un dels exponents màxims de la nostra identitat. Quan parlem de teatre, música o llibres, estem expressant la nostra manera de ser i de viure, i com a director, espero poder-ne parlar molts números més. Tenim la gran sort de formar part d'una entitat viva, participativa i on les activitats són el nostre dia a dia, un fet que ha de quedar reflectit en la nostra publicació.

M'agradaria aprofitar per donar les gràcies al meu equip de redacció i als col·laboradors puntuals. Sense ells no seria possible publicar els 3 números que veuen la llum cada any. També m'agradaria animar a tots els socis i simpatitzants de l'Entitat a que col·laborin amb la nostra revista. Sempre són ben vingudes noves firmes i noves seccions que aportin una mica d'aire fresc a aquestes pàgines que tant ens estimem, donat que les noves idees sempre són ben vingudes.

El número que us presentem a continuació neix amb la intenció de fer una publicació feta per tots i totes. Un número especial, diferent i on quedin reflectides les felicitacions, les sensacions i les reflexions de tots aquells que han volgut participar en aquest número 100.

Felicitats al nostre Or i Flama,

David Gallach

Vocal de Comunicació d'El Centre i Director de l'Or i Flama

Entrevistes

Parlem de l'Or i Flama

Per David Gallach

Hem volgut fer les mateixes preguntes sobre l'Or i Flama a l'actual president de l'Entitat i als dos expresidents anteriors. Volem conèixer la seva opinió i els seus records sobre la nostra revista. A continuació teniu les seves respostes:

Carlos Pablos - President del Centre

Què és el que més destacaries de la nostra revista?

La feina feta per tota la gent que participa en la seva redacció.

Recordes algun article o secció que t'hagi cridat l'atenció en els últims anys?

El número especial que estava dedicat en exclusiva al nostre 140è aniversari.

Com ha canviat la revista des que vas entrar a presidir l'Entitat?

Penso que l'essència no ha canviat gens, però el canvi més visible i important l'hem fet en la seva imatge.

Com t'imagines l'Or i Flama del futur?

La veritat és que no em puc imaginar com serà. El que sí que desitjo és que continuï durant molts anys malgrat els avenços de les noves tecnologies.

Què afegiries a la nostra revista?

Vam canviar de format i ara farem un canvi en la maquetació que acabem d'estrenar, un fet que farà que els articles no surtin sempre en el mateix lloc i que farà que els lectors es vegin obligats a trobar-los.

Quan et parlen de l'Or i Flama, què és el primer que et ve al cap?

La feina feta per molta gent al llarg de més de 90 anys.

Carlos Pablos - President d'El Centre

Carlos Pablos

Entrevistes

Parlem de l'Or i Flama

Per David Gallach

Esteve Camps - Ex President del Centre

Què és el que més destacaries de la nostra revista?

Esteve Camps

El que més destacaria de la nostre revista és la fidelitat i constància amb la seva publicació, doncs des del gener de 1924, només va deixar de publicar-se els anys de la malaurada Guerra Civil. Després de 1939, la censura de la època, impedí seguir amb el nom original d' OR i FLAMA i El Centre, de forma astuta, va trobar la solució per què no impedissin el fet de seguir publicant la nostra revista. Sense canviar el nom, es va adaptar a les circumstàncies de l'època i la revista es va seguir publicant amb el nom de: **ORIFLAMA - Oriflama**. Els seus textos passaven per la censura militar, però nosaltres vam seguir divulgant la nostra activitat. Per aquest motiu, crec que és important que sapiguem d'on ve el nom, doncs la paraula OR feia referència als valor fundacionals d'El Centre a concretar amb educació i cultura (instructiu) i fe catòlica, i la paraula FLAMA el fet de mantenir i promocionar la família (cèl·lula vital del progrés).

Recordes algun article o secció que t'hagi cridat l'atenció en els últims anys?

Crec que és molt important, sota el meu prisma, el fet de veure l'evolució dels nostres socis i la secció entrevista posa de manifest la diversitat i pluralitat de la nostra massa social. Una circumstància que s'ha de valorar en gran manera, en un moment en què la societat en general cada vegada és més sectària i intolerant.

Com ha canviat la revista des de que vas entrar a presidir l'Entitat?

Si mirem el primer número de la meua època com a president l'any 2002 (nº 45) i observem el nº 72, el meu últim número, constatem una evolució amb la maquetació, la impressió i els continguts. I amb les edicions actuals s'ha millorat amb escriure la maquetació i la impressió.

Com t'imagines l'Or i Flama del futur?

Crec personalment que és imprevisible, doncs els avenços tecnològics estan introduint uns canvis a la societat que fa molt difícil preveure el futur d'aquest tipus de publicacions. Crec que s'hauria de recuperar un apartat per recordar d'on venim, doncs avui pocs socis son coneixedors dels orígens, i a vegades sents comentaris sobre el nom de la pròpia Entitat que realment posen de manifest un desconeixement total d'on es troben.

Continua a la pàgina següent...

Entrevistes

Ve de la pàgina anterior

Què afegiries a la nostra revista?

I posat a demanar, crec que seria bo reflectir algun comentari al nou magisteri que el Papa Francesc ens està indicant, ja que és realment una perla, per l'adaptació als nous temps i que en més d'una de les seves exhortacions estem d'una forma o altre interpel·lats.

Quan et parlen de l'Or i Flama, que és el primer que et ve al cap?

Al no portar una vida massa activa al Centre, quan rebo l' Or i Flama, és una forma de seguir a distància les diferents activitats. Per finalitzar, m'agradaria comentar que l'actual format de la revista no considero que sigui el més adient, ja que avui en dia tots busquem les dimensions més reduïdes i de fàcil transport.

Esteve Camps - Ex president d'El Centre

Felicitacions

Núria Bosch

Com qui no diu res, aquest es l'exemplar nº 100 de la Revista informativa del nostre estimat Centre Moral i Instructiu De Gràcia. En ella troben sempre la *vida bulliciosa* de les persones que formen les activitats que han fet història i les que vindran i que en cada número hi trobem.

En Josep M^a i jo, vam tenir l'oferta de participar-hi en aquell temps en què el president del Centre era en Sr. Esteve Camps, i així ho vam fer. Actualment, jo continuo amb aquesta tasca.

En cada sortida, procuro explicar (no sé si ho aconsegueixo) les vivències sorgides dins de les relacions dels components de la sortida i l'explicació del que hem anat a visitar.

Respecte a les explicacions, no és gens important, doncs avui en dia per Internet es troba tot amb tota classe de detalls.

El que no es troba mai són les vivències del viatge i les grans amistats que d'aquí han sortit. En una de les últimes sortides, ens vam anomenar com a "la tribu". Ah! Una característica que tenim en comú es "la puntualitat". Des d'aquí aprofito per animar a tots els socis a participar d'aquesta activitat. Us ho passareu molt bé!

Felicito als responsables de la Revista "Or i Flama" per la seva gran tasca i dedicació, i que aquests 100 primers exemplars continuïn. Per molts anys!

Núria Bosch - Col·laboradora

Entrevistes

Parlem de l'Or i Flama

Per David Gallach

Antoni Fàbrega - Ex President del Centre

Què és el que més destacaries de la nostra revista?

La informació que conté té una manca directa amb l'entitat. Alguns articles no tenen res a veure amb la vida de la mateixa.

Recordes algun article o secció que t'hagi cridat l'atenció en els últims anys?

Els articles de qualitat de la dècada dels 60 als 70, eren molt complets i amb una puntualitat de rebuda pràcticament el primer dia de mes. Però de totes maneres, aquella època va ser massa intervencionista amb la Junta Directiva i massa connectada amb l'església catòlica. De la meua època de President (1990-1993), sí que trobo a faltar les portades dels grans escriptors i poetes del nostre país. També els acords de Junta que recollien la informació del tarannà de la marxa de l'entitat.

Antoni Fàbrega

Com ha canviat la revista des de que vas entrar a presidir l'Entitat?

Profundament en èpoques com tot, d'esplendor i decadència.

Com t'imagines l'Or i Flama del futur?

Més àgil i amb més contingut històric i real de l'entitat. I a més a més, l'aportació de la vida social de Gràcia i dels barris de Barcelona.

Què afegiries a la nostra revista?

Canviar el format d'impressió. Desconec qui ho va proposar, però realment no va estar encertat, però rectificar és de savis. Seria millor, sota la meua opinió, encara que sigui un clàssic i tòpic, tipus butlletí.

Quan et parlen de l'Or i Flama, que és el primer que et ve al cap?

El butlletí de la casa, el que amb el transcurs dels anys, m'ha informat del dia a dia del Centre Moral de Gràcia.

Antoni Fàbrega - Ex president d'El Centre

Reflexions i felicitacions

Xavier Trias

Com a alcalde de Barcelona, és un plaer felicitar-vos amb motiu de la publicació del número 100 de la revista Or i Flama, en una nova etapa que ens fa sentir a tots molt orgullosos de la vostra tasca.

Xavier Trias

Sabeu que sóc un seguidor incondicional dels vostres Pastorets i em satisfà molt celebrar amb vosaltres aquest número especial de la revista que, des de l'any 1924, ha estat intensament lligada a l'activitat del Centre Moral Instructiu de Gràcia i a la vida social i cultural de la ciutat.

Or i Flama ha viscut molts canvis al llarg de la seva trajectòria i ha estat testimoni de la transformació de Barcelona en el darrer segle, que l'ha acabat convertint en una ciutat de cultura, coneixement, creativitat, innovació i benestar de referència internacional.

Una revista al servei dels socis de l'entitat que, a més d'informar sobre les iniciatives que duen a terme les diferents seccions, va ajudar a promoure el català després dels temps difícils de la dictadura i sempre s'ha caracteritzat per la seva vinculació al barri i pel seu esperit solidari.

Aquesta feina ben feta i el vostre esforç i il·lusió us ha merescut diversos guardons, com el premi Ateneu 2012 al millor mitjà de comunicació o el premi Vila de Gràcia, que des de l'Ajuntament de Barcelona us vàrem atorgar el 2013.

Us desitjo molta sort i us encoratjo a seguir treballant com fins ara, amb empena, optimisme i confiança en el futur.

Xavier Trias

Alcalde de Barcelona

 acceso
content in contex

Reflexions i felicitacions

Maite Fandos

Benvolguts amigues i amics

És un plaer adreçar-me a tots vosaltres amb motiu d'aquesta edició número 100 de la revista Or i Flama.

Una publicació que al llarg de la seva dilatada trajectòria editorial, ha estat un mitjà de referència per la gran família del Centre així com pel conjunt de graciencs i graciencques, tal com així ho demostra la concessió l'any 2013 del Premi Vila de Gràcia a la millor iniciativa comunicativa.

En efecte, al llarg d'aquests més de noranta anys, l'Or i Flama ha esdevingut un veritable portaveu del Centre, recollint en les seves pàgines les nombroses activitats que s'hi realitzen com el teatre, el cant coral, els certàmens literaris, els escacs o el tennis taula, entre moltes altres.

Maite Fandos

Però alhora, aquesta revista també ha estat un testimoni d'excepció de la història de la nostra ciutat i del nostre país. La revisió dels continguts de la revista per part de la censura militar a mitjans dels anys 20 o la prohibició de l'ús del català durant la dictadura son només dos exemples.

Afortunadament els temps han canviat, i malgrat a dia d'avui l'ensenyament dels nostres infants i joves ja no té lloc a través del Centre, sinó de les escoles i instituts del barri, l'esperit fundacional dels promotors que al seu dia van impulsar la vostra entitat, segueix avui ben present gràcies a la determinació de tots vosaltres —socis i sòcies—, i de l'equip de redacció d'aquesta revista que periòdicament es fa ressò de la intensa vida associativa.

Una revista que ha estat capaç de conjugar la seva funció de transmissió d'uns determinats valors adreçats a la formació integral de la persona, amb la necessària adaptació a les exigències dels temps actuals, demostrant així una capacitat de reinvençió que li promet un futur ben exitós.

Com a regidora del districte és una gran satisfacció poder dedicar aquestes paraules i agrair a la Junta Directiva així com a tots els socis i sòcies del Centre tots aquests anys de compromís cívic al servei dels graciencs i graciencques.

Per molts anys!

Maite Fandos i Payà

Tinenta d'alcalde de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports i Regidora del districte de Gràcia

Reflexions i felicitacions

Isabel Ribas

Isabel Ribas

Felicitar sempre és agraït. I més si a qui felicites és una entitat com el Centre Moral i Instructiu de Gràcia i amb motiu de la publicació del número 100 de la revista Or i Flama.

Enguany celebrem el vostre 146è aniversari i em doneu l'oportunitat de glossar la importància de la vostra entitat a la vida cultural i social de la Vila de Gràcia.

Centre, nom amb el que us coneixem els graciencs i graciencques, és sense cap mena de dubte un referent cultural però també social del nostre Districte. I sou l'exemple de com, al llarg dels anys, heu sabut adaptar-vos a les noves realitats culturals i, a l'hora, preservar els valors que millor us defineixen: el respecte, la igualtat, la fraternitat, i la solidaritat, sempre des d'un

associacionisme de base vertebrador de l'estima a un barri, a una ciutat i a un país.

Valors tots ells que s'han posat de manifest en l'enorme esforç fet pel Centre per millorar la vostra seu, des d'una aposta de sostenibilitat, i oferir-la com a equipament per la Vila de Gràcia.

No hi ha dubte que feu anys en plena forma. Com a Presidenta del Districte de Gràcia us desitjo molts encerts i us emplaço a seguir endavant, treballant com fins ara per Gràcia i per la nostra ciutat. Per molts anys!

Isabel Ribas i Seix

Presidenta del Districte de Gràcia

Elisa Fernández

Ja estem fent camí cap els 200 exemplars de l'Or i Flama. Moltes felicitats per aquests 100 números i gràcies a tots per la feina feta. Endavant Or i Flama!!!

Elisa Fernández Ruich

Vocal de Cultura del Centre

Reflexions i felicitacions

Eugeni Rodoreda

Ja fa molt de temps que el president de El Centre, en Carlos Pablos, em va donar a conèixer la revista Or i Flama i em va facilitar un exemplar perquè el pogués llegir. Em va semblar una excel·lent idea elaborar un petit mitjà de comunicació intern perquè els ciutadans, els socis i les sòcies, s'assabentin de les notícies de l'Entitat. Aleshores era una revista amb uns continguts molt ben cuidats que el soci, de ben segur, que llegia amb molta estima, doncs eren les activitats que s'havien estat fent a El Centre els mesos anteriors. Durant tots aquests anys, i des de la publicació del primer número, el 1924, la Revista ha aconseguit adaptar-se a les necessitats de l'època i actualment compte amb un nou disseny i la mateixa voluntat de donar veu als diferents socis i sòcies de El Centre començant pels més joves, el futur de l'entitat, i els més veterans, un exemple a seguir per tots.

Eugeni Rodoreda

Dos moments a destacar en la història d'aquesta revista han estat l'any 2012 quan va rebre el Premi Ateneu 2012 al millor mitjà de comunicació i el 2013 al Premi al mitjà de comunicació de la Vila de Gràcia.

Per tot això, m'agradaria felicitar a tota la gent de El Centre que ha fet possible i fa possible que aquesta revista, que ha estat sempre la portaveu de l'entitat, segueixi endavant. Com a Conseller de Cultura del Districte de Gràcia em sento orgullós que entitats i un mitjà de comunicació com aquest facin que el barri de Gràcia estigui viu culturalment i sigui un referent a Barcelona. Per aquesta raó us encoratjo perquè continueu treballant en la vostra tasca cultural i que seguiu deixant la vostra petjada, que, gràcies a iniciatives com aquesta, perdurará en el temps.

La meva més gran enhorabona.

Eugeni Rodoreda - Conseller de Cultura del Districte de Gràcia

Reflexions i felicitacions

Carla Carbonell

Carla Carbonell

Voldria començar aquest escrit amb 3 conceptes: Supervivència, compromís i proximitat.

Crec que són 3 adjectius que defineixen perfectament la vostra Revista.

Supervivència: té un mèrit importantíssim mantenir la publicació ininterrompuda de la Revista des de l'any 1924, sobretot tenint en compte els episodis de guerra i censura viscuts a casa nostra, on la Revista es va mantenir al costat de la seva gent malgrat totes les dificultats. És de justícia fer aquest reconeixement.

Compromís: compromís amb les persones. Compromís amb els problemes socials i polítics del nostre país, ciutat i vila. Compromís amb la llengua i la cultura catalana. I el més important, compromís amb la pau i amb la vida. Això ha quedat palès i demostrat en els 100 números d'aquesta Revista.

Proximitat: aquest terme es defineix per si sol, però val a dir i a destacar com aquest concepte queda perfectament recollit no només en la publicació sinó també a la vostra Entitat i en general a l'ADN dels graciencs i les graciencques.

Per tot això, el valor que publicacions com la vostra tenen en la nostra societat és incalculable. La importància de transmetre els valors que signifiquen aquestes paraules entre els nostres conciutadans, des d'aquells que van viure la guerra fins els joves que només la coneixen en els llibres d'història. Esperem doncs, compartir amb vosaltres 100 números més.

Carla Carbonell

Presidenta de la Fundació Festa Major de Gràcia

Restaurante
Desde 1974

Il Commendatore®

C/ COMPTE D'URGELL 247
08036 BARCELONA
TELF. 93 322 55 53
www.ilcommendatore.com

Restaurante
Desde 1972

la mamma®

C. VILLARROEL 247
08036 BARCELONA
TEL 93 430 00 58
www.lamamma.es

Reflexions i felicitacions

Josep Antoni Torralba

L'equip de l'Or i Flama ens ha demanat escriure quatre línies arran de la sortida a la llum del número 100 de la nova etapa.

No cal dir que és un honor que hagin pensat en nosaltres, el que demostra la bona sintonia entre les Entitats gracenques actualment.

Però anem per feina. La vostra revista és un gran exemple. Al llarg de l'any, uns 3 o 4 cops, divulgueu i informeu de la gran quantitat d'actes i esdeveniments que es produeixen al Centre Moral, donant, a més, un gran pes a les seccions de la Casa. Aquesta feina, sempre voluntària, es mereix l'agraïment més sincer. Continueu amb aquesta gran tasca.

Josep A. Torralba

Des de la Federació de Colles de Sant Medir, moltes felicitats i que en siguin molts més!

Josep A. Torralba - President de la Federació de Colles de Sant Medir

Guillem Espriu

Estimats amics i amigues,

Guillem Espriu

Quan em vàreu demanar si volia escriure unes línies en aquesta publicació d'Or i Flama em vaig sentir realment afortunat de poder felicitar-vos d'una manera tan privilegiada. En la meua condició de regidor de l'Ajuntament de Barcelona a Gràcia i com a soci del Centre, he vist de ben a prop la feina que feu i la importància de la revista i la seva trajectòria.

Publicar el número 100 d'una revista és sempre un motiu d'orgull i celebració. Si aquesta revista és la veu d'una entitat, aquesta celebració i aquest orgull han de ser encara més grans. Una revista amb una qualitat reconeguda, que ha estat premiada en diverses ocasions.

El Centre és una entitat fortament arrelada al territori. En la meua trajectòria a Gràcia, i molt especialment en la meua etapa com a Regidor, sempre he sentit el Centre com una entitat fortament relacionada amb l'entorn, implicada en allò que passa al territori i amb voluntat de sumar. És gràcies a la feina de tantes persones i entitats com el Centre Moral i Instructiu que els barris poden ser una mica millors cada dia.

Vull aprofitar aquestes línies per reconèixer el paper que Or i Flama ha jugat en aquests 100 números de la nova etapa, felicitar-vos i encoratjar-vos a continuar. Moltes felicitats i per molts anys!

Guillem Espriu - Regidor de l'Ajuntament de Barcelona i Soci del Centre

Reflexions i felicitacions

Muntsa Farré

Muntsa Farré

En David em diu que he d'escriure un article especial, un de dedicat a l'Or i Flama perquè la revista editarà el seu centè número i, a mi, se m'omple el cap d'emocions retrobades.

Flama sempre tindrà un lloc especial en la meua història. Fa quasi una dècada que en sóc col·laboradora per resumir les activitats d'una tasca molt senzilla però resistent al temps que es du a terme dins les instal·lacions de la nostra entitat, el Llibrefòrum, de vegades també de la Coral Baluern, i en vaig ser directora des del número 69 fins el 83.

de la meua etapa com a directora de la publicació: vaig conèixer a fons les activitats que el Centre desenvolupava i vaig estar sempre molt agraïda

amb les persones que hi col·laboraven. Aprenia tant amb els articles! Dels consells a la gent gran de la Marta Bayo, de la història dels escacs d'en Joan Galceran, de qüestions legals amb la Glòria Soto, de psicologia amb el Daniel Mejías, viatjava amb els articles del grup d'excursions i viatges, sentia els nervis de l'escenari amb els escrits del grup de teatre, llençava caramels amb els de Sant Medir, ballava amb els de l'esbart, competia amb els de tennis taula i reia amb el sentit de l'humor del grup de dòmino... I segur que em deixo persones i seccions que tant van omplir aquells temps.

No voldria deixar-me d'esmentar l'enorme ajuda que vaig rebre del Carlos i el seu equip de l'empresa INTERPRINT que em van ensenyar molt de maquetació i que sempre van ser uns excel·lents professionals, i molt especialment l'enorme ajuda de la Dolors Bonet, que a més d'ocupar-se de la fotografia, em donava consells, em conduïa per "passadissos secrets" del Centre i compartíem xerrades molt humanes. La meua admiració per ella és infinita.

Sempre agrairé la confiança que l'Esteve Camps va dipositar en la meua persona quan em va atorgar la direcció de la revista per continuar la tasca, excel·lent, que havia dut a terme fins aquell moment en Jordi Centelles. Em vaig sentir molt respectada en la meua feina i espero haver complert les expectatives que hi tenia.

Em vaig sentir també molt feliç de traspasar aquesta tasca al David Gallach, el director actual, perquè hi ha gent que al Centre hi som de pas i hi ha altra gent que formen part de la saba de l'entitat. Crec que el Jordi Centelles i el David Gallach són saba i que les meves mans van ser un llaç que va donar pas al relleu generacional que assegura la pervivència de les coses que valen la pena. La revista dóna cos a un munt d'activitats, d'esforços, de convivències i de voluntats que aixopluga el Centre. És l'aparador on com a ciutadans ens podem reconèixer i sentir orgullosos. Llarga vida a l'Or i Flama!

Amb molt d'afecte,

Muntsa Farré - Ex directora de l'Or i Flama

Reflexions i felicitacions

Francesc Cid

En primer lloc, vull felicitar la perseverança amb què s'ha mantingut la flama de la revista durant aquests 100 números i a encoratjar-vos a continuar amb la mateixa, sinó més, il·lusió amb què l'esteu portant.

Celebrar 100 números sembla una ximpleria. Com sabeu la guerra del 100 dies va durar 116, però ha quedat a la memòria el 100 per recordar aquell període tan llarg. Assolir el 100 pel que fa a qualsevol ordre de la vida és una fita important, la vellesa n'és un clar exemple que pocs hi arriben i quan s'hi arriba els familiars i amics ho celebren amb una gran festa. La nostra 'Agrupació d'Antics Alumnes del Col·legi de Sant Julià de Vilatorrada

Francesc Cid

vàrem celebrar l'any 2011 els 90 anys de la seva fundació i a hores d'ara ja estem preparant els 100 anys. Per a nosaltres serà una grandíssima efemèride, ja que no creiem que hi hagi gaires Associacions d'antics alumnes d'un col·legi que ho puguin celebrar. Com tot a la vida, hi ha qui ha sabut mantenir la flama encesa de la tasca heretada i qui segur, amb el pas del temps, passarà la torxa a un altre que amb la mateixa il·lusió i dedicació la continuarà portant. La direcció i coordinació d'una revista d'aquest caire no és fàcil, donat que s'ha d'empaitar als col·laboradors perquè aportin al seu gra de sorra i vigilar que el temps no se li tiri a sobre, donat que la revista del mes de Gener és pel mes de Gener, no pel mes de Març.

*Col·legi Verge del Roser
Sant Julià de Vilatorrada*

el reconeixement que s'ha arribat a un punt del camí de no retorn; mai es podrà dir allò de... "no s'hi ha arribat ni a 100 números", donat que aquest fet ja s'ha produït.

Francesc Cid - Agrupació d'Antics Alumnes de Sant Julià de Vilatorrada

Reflexions i felicitacions

Eduard Saboya

Voldria aprofitar la invitació de la Direcció de la nostra revista Or i Flama, amb motiu d'aquest especial 100, per poder dirigir-me d'una manera especialíssima a tots aquells socis que per diverses i diferents circumstàncies no poden freqüentar la nostra Entitat i pels que la revista Or i Flama es el vehicle de contacte i l'element capaç d'unir sentimentalment els socis i el Centre, de la mateixa manera que es el recull escrit, gràfic i continuat de la nostra història i dels fets i esdeveniments més rellevants i transcendents de l'Entitat.

Per aquest motiu hem de procurar i hem d'aconseguir millorar constantment la seva imatge i els seus continguts i hem de col·laborar-hi tots els socis, cadascun des de les seves iniciatives personals i des de les seves possibilitats.

Hem d'agradir a la nostra revista Or i Flama el servei que ha prestat al llarg de tants anys al Centre, com a recull del dia a dia de l'Entitat.

Gràcies, moltíssimes gràcies, a totes aquelles persones que d'una manera o d'una altre han col·laborat per mantenir-la viva, als lectors, socis i no socis del Centre per la difusió que fa dels nostres actes i de les nostres activitats, així com de la vida social de l'Entitat, i com a vehicle de coneixement i de transmissió del que som i del que fem.

Desitjo que la nostra revista Or i Flama perduri al llarg dels anys, com estic segur perdurará en el futur el nostre estimat Centre Moral e Instructiu de Gràcia.

Moltes felicitats, per molts i molts anys i per molts i molts més Or i Flama!

Eduard Saboya i Domènech - Vicepresident d'El Centre

Eduard Saboya

Adriana Vidal

Adriana Vidal

Recordo el dia en què li vaig preguntar a en David si podia col·laborar en el racó poètic de l'Or i Flama. En David em va obrir les portes a participar i intervenir, i per uns instants se'm van activar els nervis i l'emoció de poder intervenir en aquesta revista que sempre havia vist per casa dels pares.

Els meus Haikus i poemes també han fet història.

Gràcies Or i Flama i Moltes Felicitats!

Adriana Vidal - Col·laboradora

Reflexions i felicitacions

Ramon Botet

Ramon Botet

Vull felicitar molt efusivament a la revista Or i Flama del Centre Moral i Instructiu de Gràcia pel seu aniversari. En una època en que les publicacions passen moltes penes i treballs per a poder subsistir, l'esforç continuat que fan totes les persones del Centre per a fer possible l'Or i Flama cal que sigui reconegut. Les revistes i el butlletins de les entitats són la mostra de la vitalitat de l'entitat en què s'incardinen, de les il·lusions de les persones que fan tant bé com saben - i poden - la seva tasca de voluntariat, de cultura, d'esport al servei de la societat esgarrapant hores de ves a saber on. Una revista que ens acosta a coses tan properes que molt sovint ens

duen a pensar en un munt de records que ens traslladen a moments molt dolços de la nostra vida, que fins i tot podem creure oblidats. Potser una de les característiques de l'Or i Flama és que respira, traspua, la gent jove que hi ha al darrera de la redacció que implica també a tercers...com negar-li un article a una persona jove plena d'il·lusió per la seva entitat i l'activitat que hi desenvolupa?

Per tot això moltes gràcies a tots vosaltres per permetre'm poder ser també una petita part d'aquesta gran història que és l'Or i Flama per al Centre Moral.

Ramon Botet i Pont - President de l'Orfeò Gracienc i del G6

Octavi Formatjer

En arribar al número 100 de l'OR I FLAMA no em puc estar de felicitar a tot l'equip i a totes les persones que el fan possible i animar-los a continuar aquesta bona feina amb constància i dedicació al Centre.

Penso que l'OR I FLAMA es una eina necessària, i jo diria que imprescindible, de comunicació entre aquesta gran família que som els socis del Centre, i animaria a tothom que es sentis igualment protagonista d'aquesta gran família col·laborant amb la revista explicant experiències dins les activitats o fets quotidians que, d'acord amb el Director, puguin interessar a tothom, creant així un vincle d'amistat entre els socis de les diverses seccions del Centre.

Tot el que queda escrit forma part de la història i tots plegats ara, formem part de l'història d'aquest nostre i estimat Centre.

Per molts anys !!!

Octavi Formatjer
Vocal d'Activitats Socials

Octavi Formatjer

Reflexions i felicitacions

Salvador Casals

Salvador Casals

El món dels ateneus és ple d'entitats amb una llarga trajectòria històrica. Les nostres parets estan amarades d'emocions viscudes i els nostres centres s'han construït a partir del treball infatigable de centenars o milers de mans anònimes que, juntes, han aixecat els idearis col·lectius que representem a pobles, viles i ciutats del nostre país.

per germandats i casinos, ateneus i casals o fomentos i centres com el vostre, no sempre compta amb un element que us fa especials i que avui em permet adreçar-vos aquestes breus paraules de felicitació. La capacitat de recollir i reflectir l'evolució de l'entitat, amb la modèstia quotidiana de la pinzellada de la tinta damunt el paper, que amb el pas del temps es converteix en testimoni impagable de la memòria col·lectiva de tot un barri.

La revista és un finestra oberta per explicar el batec social de la Vila de Gràcia, amb les claus socioculturals que han marcat cada època. Un centenar de petites capses d'història elaborades pels redactors que treuen hores a la son i a la família per oferir-nos una visió acurada del present i un recorregut impagable pel passat, cosa que permet poder-nos reconèixer i no oblidar les nostres arrels i sentiments.

Res queda a l'atzar i vosaltres heu tingut la sort de mantenir viu l'esperit d'aquesta capçalera que malgrat canviar el nom, el color, les tipografies o fins i tot l'idioma, ha sabut mantenir-se com a notari fidel del dibuix precís de la vostra ànima solidària, amiga i propera que sempre heu tingut.

Des de la Federació d'Ateneus de Catalunya us encoratgem a seguir treballant per mantenir viu el neguit per descriure la modèstia del quotidià, perquè amb el temps, esdevé història i llegat.

Salvador Casals Romagosa

President de la Federació d'Ateneus de Catalunya

Rosa Alcober

Moltes felicitats a tots els que heu fet possible que la Revista Or i Flama arribi al número 100. No és una tasca fàcil i requereix molta constància i dedicació. L'enhorabona!!

Rosa Alcober

Tresorera del Centre

**LA
MULTITENDA
FERRETERIA**

c/ Igualtat nº 35 L'Hospitalet Tel. 93 335 80 09
Email. info@lamultitenda.com
www.lamultitenda.com

DES DE P3 A CICLES DE GRAU SUPERIOR

SALLE GRÀCIA AMB LA CULTURA

La **Salle**
Gràcia

www.lasallegracia.cat

ENSENYAR, EDUCAR, FORMAR

PLACES DISPONIBLES
Informa-t'en

lasallegracia@lasalle.cat 932.922.118

ENS HAS DE CONÈIXER

Reflexions i felicitacions

Sóc Jordi Galín, pare de la Maria, el Gabriel i el Lucas i tiet de la Patricia, el Joan, l'Àlex i la Laura. Tots han fet i faran teatre al Centre, han crescut i poc a poc, madurant, de la mà del teatre, dels monitors, dels companys i d'El Centre. I és per això que voldria deixar una humil però contundent petjada a la Revista numero 100 de l'Or i Flama, en honor dels que la fan realitat, i amb l'orgull dels qui la gaudim i una mica en formem part.

El més important es veure any darrera any com una entitat passa a formar part de les nostres vides, la d'ells, la dels fills, dels néts, dels nebots i amics i de la nostra

vida. Tot això deixant una petjada que marcarà el seu futur com ho fa amb el seu present i ho ha fet en el seu passat, amb el record d'hores i hores de assajos, improvisacions, creativitat, il·lusions i sobretot amistat i admiració. Per part nostre, en el fet de cada tarda anar-los a buscar veient en els seus ulls com es desperta la felicitat de ser part d'allò que els fa pujar a l'escenari i els empeny, sense vergonya, a representar, com després ho faran a la vida, tants i diferents papers que ens toca viure.

Sigui doncs un breu homenatge a tots els qui fan realitat el dia a dia del Centre i de la revista, als que participen amb el seu temps i esforç en traslladar el testimoni d'una tradició que és esperança, il·lusió i futur per les persones i famílies que, poc a poc, anem engrandint aquesta gran i meravellosa família. Una forta abraçada i per 100 anys més.

Jordi Galín

Reflexions i felicitacions

Marta Bayo

Fa tants anys que col·laboro a l'Or i Flama que no recordo ben bé quan vaig començar. Més ben dit, sí que recordo que el bon amic i soci Pere Martí em va demanar d'escriure algun article per l'Or i Flama i així ho vaig fer. Imagino que devia ser després dels JJOO de Barcelona l'any 92, o sigui que han passat més de vint anys sense adonar-me'n.

Marta Bayo

Sempre m'ha agradat escriure i participar en tota mena de publicacions. Per a mi, haver participat en l'Or i Flama ha estat tot un plaer. Hi ha hagut temporades més bones i moments més poc reeixits, però sempre hem procurat presentar una revista informativa prou interessant perquè els nostres socis en poguessin gaudir.

A partir de l'any 1992 quan jo treballava a Premsa de la Fira de Barcelona, el meu bon amic Toni Soler que era la persona que feia els catàlegs de la Fira, em va ajudar a confeccionar uns petits butlletins de l'Or i Flama que eren molt "cutres" però que no ens costaven ni un duro. Penso que va ser l'època més pobre pel que fa a contingut, i en demano perdó, però la qüestió era que no es deixés de publicar.

Ja veieu que he fet de tot amb aquesta petita i estimada publicació, i particularment, agraeixo que m'hi hagin deixat col·laborar i n'estic molt contenta. Recordo amb especial afecte l'entrevista que li vaig fer a la Pepita Graells, gran actriu del nostre teatre i sòcia emèrita que va assistir a totes les representacions fins al darrer dia de la seva vida.

Vaig treballar molt a gust amb en Jordi Centellas i després amb la Muntxa Farré i ara, no cal dir que en David Gallach és un bon element que va tirant endavant amb molt encert la tasca començada per tots els altres.

Moltes felicitats doncs per aquest número cent, que no és cap broma. Costa assolir aquest nombre. Endavant, doncs, i que segueixi per molts anys més. Ara és l'hora dels joves. Escriuiu, participeu, plasmeu idees, és el vostre torn, feu país, aporteu més cultura, i sobretot, demostreu que els catalans som els millors!

Sil·laba a sil·laba formem un mot
Mot a mot ens neix la frase,
Frase a frase omplim la pàgina,
Pàgina a pàgina, en surt l'Or i Flama.
Llegiu-lo de dalt a baix,
Poc a poquet i amb gaubança,
Penseu que els que l'hem escrit
Ho hem fet amb tota folgança.
Que visqui el nostre butlletí
Desgranat sense recança.
Per molts anys a tots, amics,
Seguiu fent-nos confiança.

Marta Bayo Badia - Redactora de la Revista Or i Flama

Vivències

EL “CENTRE” DE LA MEVA VIDA

Quan un plujós i fred dia de Febrer, vaig sentir el crit de la gran ciutat, no vaig dubtar ni un instant en deixar la que era llavors la meva vila d'adopció, Berga, canviant la solitud de la serralada de Queralt, els cànctics inequívocs d'un catalanisme profund i les olors a Patum, pel bullici i el desori de Barcelona. Aquí m'esperava el meu amor, la meva família i.... “El Centre”.

Així es va acabar el meu pelegrinatge de vint i nou anys per terres llunyanes. Vaig deixar endarrere la bellesa d'una ciutat màgica com Paris, les altes terres araneses, la quietud del Penedès, i els boscos berguedans i em vaig endinsar en els sorolls urbans, en l'aiguabarreig de la gent barcelonina i en la meva gran passió: el teatre. Vaig tornar a Gràcia, el barri on vaig néixer.

Les velles parets del número nou de Ros de Olano, em varen acollir. I allí, la seva gent, em va considerar un dels seus. Ara, frueixo de les obres de teatre, d'un munt de companys i companyes i formo part de la Junta Directiva, prova inequívoca de que em trobo molt a gust en aquesta Entitat.

També m'he endinsat per les entranyes dels camerinos del teatre i he posat el meu granet de sorra per fer-los més acollidors. El meu premi ha estat escoltar, emocionat, la ovació que la gent de teatre em va donar el passat dia 15 de Novembre. Aquell pinzell, envoltat d'una cinta groga, restarà sempre entre les coses més preuades de casa meva. Des de l'Or i Flama nº 100, vull donar les gràcies per aquells aplaudiments que varen ser tan importants per a mi. El Centre i la seva gent, m'han donat la estabilitat en la meva maduresa. Gràcies per tot, amics meus! Ah, i moltes felicitats, Or i Flama!!

Josep Aquilina i Farré

Vocal de Dependències i Manteniment

Mari Carme Blanch

Em sento afortunada per haver gaudit tants anys d'aquesta revista. Felicitats Or i Flama, per haver arribat al número 100 del nou format!

Espero que en compleixis molts més!

Mª Carme Blanch

Secretària d'El Centre

Josep Aquilina

Vivències

Grup de teatre

El grup de teatre del Centre, felicita cordialment a l'equip de l'Or i Flama amb motiu de la publicació del seu número 100. Com a president del grup de teatre sempre m'encarrego d'explicar l'actualitat d'aquesta secció, i per aquest motiu, m'agradaria celebrar els 100 números de la revista amb un text relacionat amb el món del teatre.

Joan Guinart - President del Grup de Teatre

Capítol primer: D'un actor

Malgrat el bullici, la meua ment és en silenci. Tothom va amunt i avall. La meua roba ja no és la habitual. Des de fa una estona estic deixant de ser jo. Faig l'esforç perquè entri dins de mi l'altre, el que d'aquí a pocs minuts serà a l'escenari encarnant un personatge que probablement no té res a veure amb mi.

Surto del meu camerino, i passejo pel passadís quasi amb els ulls tancats, faig memòria, recordo el meu guió. Desvio la meua mirada a l'interior d'un altre camerino, i allà, assegut, amb el llibre a les mans, hi ha un dels meus companys. Ens creuem la mirada i tots dos fem un sospir profund.

Queden pocs minuts, el regidor ens avisa... HE TOCAT PRIMER TIMBRE. En sentir això, el meu interior rep un fort sotrac, t'adones del que has fet en les darreres setmanes, de les hores d'estudi i assaig... i ara ...ja no et pots fer enrere.

Tothom surt del seu camerino, tothom està com jo, tens, nerviós, i perquè no dir-ho...una mica insegur.

El cor comença a bategar amb força, ens mirem els uns als altres, ens donem un copet afectuós a l'espatlla i ens preguntem interiorment... Val la pena?

Sí, val la pena. Val la pena perquè el teatre es quelcom més poderós que nosaltres mateixos, és una força immensa que ens fa moure, és un complement important per combatre la monotonia de la vida que sovint ens angoixa i ens fa perdre l'esperit de compartir sentiments i sensacions amb els demés, però quan hagi acabat la representació valorarem el, val la pena? Des d'una altra perspectiva.

Darrera mirada al mirall, tot està be. No em deixo res? Pujo les escales, ja soc a l'escenari, serro els llavis amb força, intento concentrar-me però no puc. Sento el murmur del públic d'una sala plena de gent, d'espectadors

Vivències

Grup de teatre

que també necessiten el teatre per esvaïr-se de la quotidianitat de la vida, que esperen veure i viure una història que els traslladi a un altre lloc, a un lloc diferent... i per això estem nosaltres, per fer de conductors cap un món irreal, dins la realitat.

Els llums i les veus del públic es van fonent a l'hora, molt lentament, al temps que la música em comença a absorbir i em transporta per fi, a un altre lloc, a la història imaginària que des d'aquest moment serà la real pel personatge que interpreto.

Tot s'ha trasbalsat, tot és diferent, el que era amic, ara pot ser enemic, el que era bo, ara pot ser dolent, i de mica en mica, la història comença a agafar forma i color, ja hi som tots abocats, actors, regidor, apuntadors, públictots. Ara ja som el que per mi és l'essència del teatre, som un bloc, un equip, una sola idea.

L'escenari, i en el moment que faig mutis sento la mirada dels que són dins i l'encaixada de mans, i l'estímul que vol dir... Tot va bé...M'eixugo la suor, faig un glop d'aigua i aprofito un moment que no soc a escena per observar el que passa al meu voltant. M'adono que el que està en escena no està sol, potser que ell es trobi en una immensa solitud, com si ell tot sol hagués de sortir-se'n d'aquella situació, però la veritat no és així. Hi ha molta la gent al seu voltant, que el segueix amb la mirada, que pot intuir qualsevol problema que tingui, que és capaç d'entrar al seu interior, sentint les mateixes sensacions que ell i les mateixes angoixes, però la dura realitat rau en que és l'actor qui està sol a l'escenari, sota judici del públic que no sap el que passa a dins, perquè hem aconseguit que entri a la història, que aquella ficció que hem posat en escena s'hagi convertit per ells en una realitat.

El regidor m'avisa de la meva entrada en escena, torno a tancar els ulls un moment però amb menys intensitat que al començament. Entro i torno automàticament a l'altra personalitat, ara sóc jo qui veu als meus companys pendents de mi. perdut la concentració, no sé perquè m'he distret, com diem en el nostre llenguatge m'he quedat en blanc, sento el pes de l'espant al meu cos, intento concentrar-me però no puc, sento mil veus

Continua a la pàgina següent...

des de dins que intenten ajudar-me però no entenc res de res, els meus ulls es dilaten d'una forma exagerada buscant ajuda... i l'ajuda arriba per fi, torno a agafar el fil i intento continuar amb normalitat. En realitat han estat uns segons, però a mi m'han semblat inacabables, s'ha alterat la durada del temps, mai no hagués pensat que el temps anés tant poc a poc, però l'ensurt no ha sigut sols per mi, ha estat una mala estona per tot l'equip, veig les mirades dels que són entre caixes i puc sentir el "bufar" de tots plegats i la mirada tranquil·litzant que vol dir "ja ha passat".

El desenllaç de la comèdia esta arribant al final, estem a la darrera escena, jo ja sóc fora de l'escenari, ja he acabat, ara seran els meus companys qui faran arribar l'obra al moment més intens, amb l'última frase, puja la intensitat de la música, i el teló cau lentament.

Ha arribat el moment més esperat, tota la intensitat de la llum cau damunt l'escenari, totes les tensions s'han acabat.....Anem sortint un a un a escena, cansats però amb les cares plenes de felicitat per la feina feta.

Sento totes les mirades sobre mi quant surto a saludar, avanço a la boca de l'escenari, esgotat, feliç i amb una salutació agraeixo els aplaudiments del públic. Ens agafem tots de les mans i units com una sola persona fem la darrera salutació, estem rebent el millor dels premis que pot tenir un actor...l'aplaudiment.

Regidors, apuntadors, col·laboradors, director, surten també, a recollir el reconeixement a la seva labor, una labor sorda, silenciosa, sacrificada, sense la qual ni tan sols hauríem pogut començar, i aquella mirada a la part més alta del teatre on es troba la resta de l'equip, els que fan possible que a través de la llum i el so la historia hagi estat mes creïble i a nosaltres ens hagi ajudat a posar mes sentiment a la nostre tasca.

El teló cau per darrera vegada, tot just hem perdut de vista la imatge del públic aplaudint, nosaltres ens fonem en una forta abraçada, petons, agraïments, eufòria, satisfacció, tot és joia i alegria, som feliços, hem aconseguit el que volíem, però el mes important.....Hem conviscut, un altre mes junts, hem patit junts, hem gaudit junts, en definitiva ens hem conegut una mica més.

Ja fa una hora que l'espectacle ha finalitzat, pujo a l'escenari.....tot és buit, el decorat ja no hi és, la llum està apagada i la música ha emmudit, només queda el record, baixo a la platea i camino cap a la porta d'entrada i quan sóc allà em giro i dono la darrera mirada al teatre, amb un punt de tristesa i nostàlgia, tanco els ulls i intento tornar a sentir els aplaudiments del públic, tornar a reviuire les sensacions que fa poca estona estava vivint.

Quan s'apaguin les llums de la sala tot restarà adormit, i les portes del teatre es tancaran com es tanca una capsa de música, però la música seguirà sonant perquè el teatre segueix viu, calent, temptador i amb una força tan intensa que és capaç d'arrossegar-nos sense saber perquè.

I és per tot això que sento, per tot això que em fa sentir viu, per tot això que m'omple i m'emociona que tinc la resposta a la pregunta que abans em feia.. Val la pena?

La resposta no te dubte: SI

Joan Guinart - President del grup de teatre d'El Centre

Reflexions i felicitacions

Marta Mulet

Marta Mulet

La meva història relacionada amb el Centre Moral és curteta i per tant no tinc gaires experiències per donar a conèixer. El vaig redescobrir fa uns pocs anys quan vaig entrar a formar part del grup municipal del meu partit polític a Gràcia i que m'obria les portes per poder participar d'alguns esdeveniments de diverses entitats culturals de Gràcia i mantenir una relació molt cordial amb les persones associades a cada lloc.

M'hi trobava força bé quan anava al Centre i vaig anar sent més assídua a activitats que s'anaven fent durant l'any, independentment de les que em corresponien com a membre d'un grup polític i em vaig adonar que potser m'hi podia fer sòcia i participar amb més comoditat de la vida del Centre. Fins ara, m'he hagut de limitar a assistir a actes o activitats concretes perquè la meva agenda personal a vegades està plena i és difícil compaginar horaris, però sens dubte va ser una decisió molt encertada i estic molt contenta de formar part de la gent del Centre.

Pel futur, doncs ja veurem quan sigui el moment, hauré de veure en quina activitat podré encaixar i sentir-me còmode per ser més activa a la casa. Possibilitats n'hi ha moltes.

Moltes felicitats per la història que aneu escrivint de Gràcia, el que s'ha fet des de l'inici del projecte fins a dia d'avui i per ser capaços d'anar superant totes les dificultats que van sorgint contínuament. Fer anys és acumular experiència i coneixement. Endavant i que sigui per molts i molts més anys.

Marta Mulet - Consellera del Districte de Gràcia i Sòcia del Centre

Anna Jaureguizar

Estimats amics i socis, en nom de la coral Baluern, volem felicitar a la revista Or i Flama en el seu número 100.

Cent números de l'actual edició son molts si parem a pensar en les coses que han passat en aquests temps: situacions polítiques, econòmiques, personals, modes, fets que si no els hem vist en els llibres de història, o bé no ens els han explicats els avis, els desconeixem. El record entranyable també per les persones que tots aquests anys de manera desinteressada han contribuït amb la difusió dels seus articles, dels seus pensaments, anunciant activitats de les seccions del Centre, divulgant opinions, vivències, i fotografies per compartir-les amb els socis, i que amb la seva il·lusió, la voluntat i l'esperit de continuar endavant han fet possible que l'Or i Flama segueixi entre nosaltres avui. Amb tot això felicitem al Centre, que ho ha fet possible, i que actualment segueix lluitant perquè la cultura del barri continuï creixent cada dia més. Per molts anys!

Anna Jaureguizar

Anna Jaureguizar - Coral Baluern

Reflexions i felicitacions

Joan Galceran

Benvolguts amics: La gent del Tres Peons ens volem afegir a l'allau de felicitacions que des de tots els racons d'aquest casal s'adrecen a la revista que ens acull a les seves pàgines. Or i Flama posa el número 100 a la seva portada, una xifra emblemàtica que convida a fer el que els americans anomenen "stop and go" parar (però poca estona), mirar enrere (però sense posar-nos melangiosos), i tornar a caminar endavant per preparar el número 101.

Joan Galceran

Or i Flama quan els Tres Peons varen entrar al Centre, la Muntsa Farré que llavors coordinava la revista em va oferir la possibilitat d'escriure-hi, i des de llavors, ara ha fet 10 anys, tinc l'oportunitat de fer que els escacs arribin al col·lectiu de socis del Centre.

A mi em sembla que una publicació periòdica és fonamental per a qualsevol Entitat. És el recull de la seva història i la font on es pot recórrer per saber com s'ha evolucionat, que s'havia fet en tal o qual moment històric, com s'havia adaptat als canvis de la societat. Però això no és l'única funció que compleix una revista com aquesta, ni la més important a nivell pràctic, perquè en un món on els canvis son tan ràpids i sobtats, resulta difícil trobar solucions als reptes del present mirant al passat, tenen raó els xinesos quan diuen que "l'experiència és el fanal que il·lumina el camí per on hem transitat i ens deixa en la més absoluta obscuritat el tram que encara hem de recórrer". Jo crec que la funció més important que té l'Or i Flama és posar el Centre a cada casa dels seus socis, mantenir la presència del Centre en l'atragat dia a dia de les persones, la revista, damunt d'una tauleta o d'una cadira, espera pacient que li arribi l'hora que la fullegin per recordar al lector les coses que el Centre li ofereix, incitant-lo a que hi participi. Justament per això, per la presència passiva però constant de la revista a les cases, crec que és molt millor el format paper al digital. Jo rebo cada dia, com la majoria de vosaltres, una munió de correus, molts els esborro directament, d'altres els haig de respondre, i alguns com l'Or i Flama els guardo al PC per llegir-los, però tancada dins l'ordinador, la revista té moltes menys possibilitats de ser llegida, perd la seva visualització que és la seva major força. Si de mi depengués i encara que sigui una mica més car, només enviaria les revistes en format paper... potser sí que m'estic fent antic...

Us animo a afegir-vos a les persones que omplen amb les seves experiències les pàgines de l'Or i Flama, estic convençut que en David Gallach, el seu director, estarà encantat de tenir més col·laboradors, i els lectors agrairan poder conèixer el que pensen més companys i companyes, l'escriptura és encara avui, el motor més potent per fer avançar les idees i els projectes. Aproveiteu l'oportunitat de tenir un vehicle tant bo com l'Or i Flama per explicar-los.

Per molts i molts anys, felicitats Or i Flama!

Joan Galceran - President de Tres Peons i Tresorer del Centre

Recull i records

Glòria Soto

Vaig col·laborar per primera vegada a l'Or i Flama fent una entrevista al Sr. Francesc Carreras Font, qui malauradament, ja no està entre nosaltres. Aleshores era director en Jordi Centellas Mendoza i li va semblar bona idea. Encara recordo la veu segura i contundent del Sr. Carreras contestant les meves preguntes i el petit teatre que hi havia a casa seva que tant va cridar-me l'atenció. Era el número 61 de la revista i l'any 2005.

Quatre anys després vaig contemplar novament el teatre, a casa d'en Cesc Carreras, quan vaig fer l'entrevista del número 79 de l'Or i Flama. En acabar vaig pensar que pare i fill representaven dues generacions que podien explicar molt de teatre.

En el número 62, vaig entrevistar en Jordi Rollán, un reconegut pintor que va tenir la gentilesa d'exposar els seus quadres al Centre i que ja forma part dels grans representants catalans de l'art.

En Centellas, amb qui m'agradava molt col·laborar, va proposar-me escriure articles de diferents temàtiques relacionades amb la meua experiència professional. D'aquesta manera van sortir: *Drogues de Síntesi*, *La Mediació*, *La fotografia com a Document Històric* i *La Pols del Camí, de la Carretera, del Moli i de les Molineres*. La Muntsa Farré va començar com a directora al número 68, i jo vaig combinar els meus escrits amb les entrevistes. *Drets dels Cònjuges* i *Membres de la Parella de Fet a la Successió Intestada*, *La Llibertat d'Expressió* i *La Immigració*, van ser els temes escollits.

Però si he de recordar algun número especialment va ser el 72, on vaig fer la ressenya dels meus companys de Junta. Era l'última revista que es publicava sota la presidència de l'Esteve Camps. Es tancava una temporada que havia estat molt profitosa, presidida per la frase que tant li agradava a l'Esteve: "La feina ben feta sense soroll".

Vaig fer dues entrevistes més, que es van publicar als números 81 i 82. Una va ser la d'en Joan Guinart, President del Grup de Teatre, una persona social i versàtil, amb molta experiència en el món de l'espectacle. L'altre a l'Agustí Serra, Vocal de Cultura al Centre durant vuit anys i un home amant de l'art en totes les seves vessants.

La revista va tenir un nou Director, en David Gallach, i jo vaig escriure sobre temes legals i internacionals parlant de les meves experiències als Estats Units i a Cuba. A partir del número 93 vaig començar la columna *Un racó de Barcelona*, que em va possibilitar conèixer més a fons alguns llocs d'aquesta meravellosa ciutat, com són *El Pastís*, *El Gran Teatre del Liceu* o *El Teatre Principal*, per citar alguns.

Per acabar, només afegir que ha estat un plaer poder participar en l'Or i Flama, una revista que en la sortida d'aquest número 100, demostra la seva consolidació com a mitjà de comunicació d'aquesta Entitat Social. Felicitats a tots els que ho han fet possible.

Glòria Soto

Glòria Soto

Reflexions i felicitacions

Daniel Mejías

Daniel Mejías

Benvolguts lectors,

Em fa especial emoció escriure aquest article, on tots compartim les vivències i emocions que hem pogut experimentar al llarg del nostre pas pel Centre i per l'Or i Flama. Personalment, dec el meu inici dins d'aquesta aventura periodística a la estimada companya Muntsa Ferrer, que em va suggerir incloure-hi un article vinculat al benestar emocional i a la reflexió sobre la ment humana i la societat, primer en format de consultori, per evolucionar després al format actual, més encarat a l'article divulgatiu.

He estat reflexionant sobre què seria adient incloure en aquest número tan especial. He revisat números anteriors

i m'he adonat que tenim un gran bagatge de temes interessants; família, autoestima, sexualitat, parelles, ansietat, educació, relacions socials... Alguns més encertats que d'altres, però tots amb la més bona de les intencions.

Tot i ser temes diversos, crec que en tots ells hi podríem trobar un denominador comú; el secret de la felicitat resideix en trobar la pau en un mateix, així com la manera de compartir-la amb els altres.

La vida a voltes és complicada i a voltes entretinguda, però nosaltres hi aportem molt en complicar-la més o fer-la més interessant. Si els meus articles poden servir per albirar aquella petita senda que ens pot encaminar cap aquí, n'estaré més que satisfet.

Mentrestant, deixeu-me resumir en 4 punts el missatge que us he volgut transmetre al llarg d'aquest temps, i el que crec que és important per a continuar gaudint de la vida:

- 1- Compreneu els demés tal i com a vosaltres us agrada que us compreguin.
- 2- No anticipeu els problemes futurs que potser que ni tan sols arribin; no et deixa gaudir del meravellós moment que estàs vivint ARA.
- 3- La vida està feta de petits moments. Aprofita per sentir i assaborir intensament cada bocí de realitat que et rodeja. Coses tan simples com una dutxa, un cafè, la brisa durant un passeig, l'olor de la floristeria, la posta de sol, el so de la pluja...
- 4- I sobretot: recordeu que **SOU LA PERSONA MÉS ESPECIAL DE LA VOSTRA VIDA; LA ÚNICA PROTAGONISTA!**

Felicitats Or i Flama, i que en puguis complir 100 més.

Daniel Mejías Blanch - Terapeuta del Centre SOM

www.independent.cat/gracia
l'independent
setmanal
de Gràcia

**Fes-te'n soci
de l'independent**

**l'IN
DE
PE**

Associació Cultural
l'Independent de Gràcia

INFORMA'T A:
c/La Perla, 31
Tel. 93 217 44 10

independent@debarris.com
www.independent.cat/gracia

dbcoop *Solucions
gràfiques*
sccl

TARGETES DE VISITA

100 Unitats.....	10.00 €
200 Unitats.....	15.00 €
300 Unitats.....	20.00 €
500 Unitats.....	32.00 €

*tamany 5x8 cm impreses a una sola cara

* no incloem muntatge ni transport. Preus sense iva

c.Sant Lluís 11 local1 08012 Vila de Gràcia

Tel. 93 242 01 99 db@dbcoop.cat

www.dbcoop.cat

medalla d'or de la ciutat
al mèrit cívic

Creu de Sant
Jordi 1994

ENTITATS
amb ♥

Càritas
Diocesana de
Barcelona

Col·lectiu d'entitats
culturals històriques
de Gràcia

G6

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana